

jo selv begravet Fortidens gamle, grimme Følelser og slaet en Pæl igennem dem. Hvorfor da komme nu og mane dem op igen? ... Hans Fa'er? Nu ja, lad ham dø! Han skyldte ham ingen Kærlighed. Han skyldte ham en Række Aar, som han helst ikke tænkte paa. Nu havde han til Gengæld slettet ham ud af sin Erindring. De var kvit.

Han drak ud af sit Glas. Saa rejste han sig med et Sæt, som om han rystede en ond Drøm af sig, og gik op til de Gamle for at snakke sit Sind i Ligevægt.